

ישראל בעיני האירופים:

ובעיקר היהודים, מאמינים עדיין, כי ישראל מוכנה באמת. לשלום שיש בו ויתור על השטחים הכי בוששים.

כל ידיעה שנייה הבאה מישראל מנחיתה מכה נוספת על אמונה זו. המצע של ה' מערך לבחירות, שהבטיח את סיפוח רמת הגולן, איזור ירושלים, רצועת עזה ואיזור שארם אל-שייך, הנגיל הלם לנו. שהאמין עד כה להסברת השגרירות שלנו. הרושם המוטעה שנוצר למחרת הבחירות, כאילו התחוק האגף שוחר-הסיפוח בכנסת, חיזק את ההלם. ההחלטה שנפלה בשבוע שעבר בדיון על קה"היסוד, המחייבת את הממשלה הבאה להקים התנחלות-קבע כפרית ועירונית, "בשטחי המולדת" (שהם, לדעת כל אדם לא-יהודי, שטחי המולדת של העם הישראלי), עלולה להנחית מכת-מוות על שארית האמונה בכנות הטובות של ישראל. כל אדם מבין כי התנחלות פירושה — סיפוח.

בעיני דעת-הקהל המערבית מאשרות ידיו עות אלה, בדעיכה, את נכונות התעמולה הערבית שטענה תמיד, כי ישראל שואפת לכבוש ולהתפשט, כדי לנשל ולהתנחל. הם טענו כי ישראל מחבלת בזוון בסיכוי הש' לום, הגלומים בהחלט מועצת-הביטחון מ' נובמבר 1967, כדי להמשיך במסע הכיבוש שים וההתנחלות.

על רקע זה ברור מדוע אנשים טובים במערב, שהיו עוד אתמול הפידי ישראל והיו מוכנים לעזור לה בכל כוחם ביוני 1967, מת' ייחסים עתה אל הפידיאי הפלמי' טיני כאל לוחם-שיחורר נועז, הקם לגאול את עמו מידי כובש אכזרי.

אשמתה של גולדה מאיר

דרך הנוחה ביותר, במצב זה, היא להרים את הידדים ולומר: "אין מה לעשות, שונאים אותנו מפני שניצחנו במל' חמה. העולם אוהב תמיד את המפסיד'."

ואילו גולדה מאיר חזרה השבוע בפעם האלף ואחת על הנוסח: "העולם רגיל לרחם על היהודים, ואינו יכול להתרגל ליהודים שאינם זקוקים לרחמים."

זה משכנע מאוד את כל היהודים שגדלו

רת: "תחילה עלי לשאול אותך: אתה בן-אדם או חבלן?!" הקאריקטורה שהופיעה בעיתון הסטודנטים הגרמני משק' פת את היחס של חלק גדול מאוד מבני הנוער האירופי אל המאורעות אשר הפכו במדינת ישראל לשיגרה יומיומית.

בקאריקטורה זו מגיב עיתון-הסטודנטים הגרמני "פארדון" ("סליחה") על הידיעה שאחות רחמניה ערביה בעזה בשם פאטמה אנוולי נידונה למאסר 21 חודש, על כי טיפלה בחבל פצוע ולא הודיעה על כך למשטרה. הכותרת אומ'

מחזרת הפל'ן באלג'יריה והי' וויאטיקונג בוויאטינאם ביצעו לא פעם מעשים מחרידים נגד אוכי' לוסיה אורחית. בכל זאת תמכה בהן דעת-הקהל העולמית, המוכנה לסלוח מעשים כאלה מצד חלשים, המתקוממים נגד צבא-כיבוש'.

הדרך היחידה להתמודד עם אנשי אל-פתח היא להציג בפני העם הפלסטיני פיתרון סביר, המפריד בבירור בין החזרת השטחים המוחזקים לבין השמדת ישראל, בין "שיח' רוד פלסטיני" שמחוץ לישראל לבין "שיח' רוד פלסטיני" הכוללת את ישראל.

רק אם יתברר שממשלת-ישראל מוכנה להחזיר את השטחים הכי' בוששים לעם הפלסטיני, לשם הקמת ביתו הלאומי החופשי, היא תוכל להתמודד עם אותם פלסטינים שלא יסתפקו בכך, והרוצים לחסל את מדינת-ישראל בתוך שכנו'.

כל זה ברור לגמרי באירופה. לכן ששים יידיי ישראל האמיתיים לקראת מי שמציע פיתרון כזה — ולכן מביא הקו של גולדה מאיר ואבא אבן לנצחונם המוחלט של אני שי אל-פתח באירופה.

במאמרו הבא יספר אורי אבנרי על שיחותיו עם ערבים וידידיהם באירופה.

ימצאו בהם הכרנה חדשה של שר ישראל, החי על הירח בירושלים. לפעמים נדמה כי ויפולמיס אלה שמחים לבואו של ישראלי המתנגד לקו הרשמי, המוכיח לדעת-הקהל העולמית לפחות שלא כל הישראליים דוגלים בקו הרשמי.

על כל פנים, יידיי ישראל מקבלים עתה בזרועות פתוחות ממש אדם כמוני, המת' מודד בגלוי עם הבעייה הפלסטינית והמציע פיתרון המתקבל על דעתם של אנשים טו' בים באירופה. דבר זה מסביר את ההד ש' מצאו דברי באירופה — הד שעורר את זע' מה הקולנו של הגברת גולדה מאיר.

תדמיתם של אנשי "אליפתח" באירופה לא תתערער בגלל פגי' עתם באוכלוסייה אורחית, והשי' לכת רימוניידי לתוך קהל כמשרד "אליעל".

דעת-הקהל הישראלית מודעוץ מכן, ואיר' נה מבינה מדוע סולח העולם מעשים כאלה. אולם העולם זוכר שגם אנחנו עשינו מע' שים כאלה בראשית מלחמת-המחזרת שלנו, והוא מאמין כי כיום פוגעות ההפצצות שלנו באוכלוסייה אורחית. (בכל אירופה מופצצות תמונות של תינוקות חרוכים, שי נהרגו עליידי פצצות נאפאלם ישראליות. השימוש בנאפאלם מבקיע את העולם באופן מיוחל.)

בגטו, וזה מתאים מאוד לרמה של גו'לדים. זה גם נוח מאוד — כי זה תולדה את האשמה בגורם שאינו תלוי בנו, ומשחרר ממילא את ממשלת-ישראל מכל אחריות למה שקורה. אבל אין לו אמת.

אומנם, נצחוננו המכריע במלחמת ששת-הימים הפחית את האהדה אלינו. זה טיבעי. יידיים רבים נזקקו לעזרתנו מפני שהשבו כי אנחנו דויד אומלל מול גוליית שוחר' טרף. כאשר נוכחו לדעת כי המצב הפוך, וכי אנחנו הננו גוליית חמוש, בעל עדיפות צבאית עצומה, מול כמה חדידים עליבים, הם חושדים שרימינו אותם ערב המלחמה. אבל לא זה הדבר שגדם להתמוטטות תלויים בהחלט בנו:

● אייהנכונות של ממשלת-ישי' ראל להצביע על דרך כדשהי דש' לום, מלבד הקו הממשלתי הנוקשה ביותר. ("משאו'מתן ישרי, פנים אל פנים, ללא תנאים מוקדמים" — אחרי שממשלת-ישראל כבר הכריזה כי לא תחזיר בשום פנים חל' קים גדולים של השטחים הכבושים ואף מתחילה להתנחל בהם בממדים גדולים.)

● אייהנכונות של ממשלת-ישי' ראל להכיר בקיומו של העם הפלסטיני, ולא כל שכן לאפשר לו לכונן מדינה משלו ולנהל משאו'מתן עם נציגיו. צירוף שני הדברים משכנע את דעת-הקהל המערבית שישאל שוב אינה דואגת להבטחת ביטי' חונה, אלא רוצה בכיבוש שטחים ערביים לצורכי התנחלות יהודית. אנשים טובים מודעוץ כאשר הם קור' אים נאומים של גולדה מאיר ומשה דיין, המדברים בשלחתינפש על המלחמה. הבאה, הבלתי-נמנעת, כאילו זיכרו על מס'רגשם. הם נחרדים בקראם את דברי דיין על "העו' נש הסביבתי" — עונש קולקטיבי הנוכחי לצרפתים את הוצאתם להורג של בני-ערובה והשמדת כפרים.

כל זה יוצר מצב אידיאלי לאנשי אל-פתח ולעזוריהם, אנשי פלגים מסוימים של ה' שמאל החדש האירופי וקבוצת-המהגרים של מצפון. הם פשוט חודרים לחלל ריק שנוצר בעיקבות חוסר-היכולת של הישראלים לה' ציג עמדה סבירה.

נאפאלם ופצצות ב"אר-עלי"

ל הידידיים הישראלים באירו' מה המערבית, אולי מלבד כמה כסילים רמיידרג, יודעים כי זהו המצב. הם פותחים בכל בוקר את עיתוניהם ברטט, מחשש פן

"I WISH I HAD A THOUSAND LIVES TO GIVE ..."

AMINA DAHBOUR

PALESTINE LIBERATION ORGANIZATION

אנשי אל-פתח יוצאים לאימונים ליד הירדן. תמונות מסוג זה, המציפות את אירופה, יוצרות את תדמית הפידיאין כלוחמי-שיחורר, מול צבא-כיבוש אדיר, כלוחמי שיחורר ויאטינאם ואלג'יריה.

על הירדן

המתייבבים בעוזירוח